

፪. እሁንም የሚጠብቃችሁ የመርገም ቃልን ተቀበሉ።

፫. ማዕዳቸው በፊታቸው ወጥመድን ትሁንባቸው። በመከራቸውም እንቅፋት ይከበባቸው። ዓይኖቻቸው ይታወሩ እይዩም ጀርባቸው ሁልጊዜ ይገረፍ። መዓትህን በላያቸው ጨምር። የመዓትህ ግርፋትም ያግኛቸው። አገራቸው ምድረ በዳ ትሁን በቤታቸውም የሚቀመጥ አይኑር። በበደል ላይ በደልን ጨምርባቸው በጽድቅህም ቦታ አይግቡ ከሕያዋን መጽሐፍ ይደምስሱ ከጸድቃንም ጋር አይጻፉ።

የመድኃኔ ዓለም ይቅርታውና ቸርነቱ የእመቤታችን ማርያም ጸሎቷ ከሁላችንም ጋር ይሁን አሜን።

ድርሳን መድኃኔ ዓለም ዘሠሉስ ምዕራፍ ፭

- ፩. አንድ አምላክ በሚሆን በአብ በወልድ በመንፈስ ቅዱስ ስም አምላክ የመድኃኒታችንን የሞቱን የህማሙን ነገር እንፈጽም ዘንድ እንመለስ።
- ፪. ያችን ዕለት ሌሊቱንም ሁሉ ሲደበደቡት በጥፊ ሲመቱት አነጋ።
- ፫. ከዚህ በኋላ በሚሞትበት ገንዘብ የሐሰት ምስክሮችን በእርሱ ላይ አቆሙበት እሱ ራሱ በዳዊት አንደበት የዓመፅ ምስክሮች በእኔ ላይ ተነሱብኝ ብሎ እንደተናገረ።
- ፬. ዳግመኛም የዓመፅ ራስ የምትሆን ሐሰትን የሚናገሩ በእኔ ላይ ቆሙ አለ።
- ፭. በነጋ ጊዜ ወደሹሙ ወደ ጲላጦስ ፊት አቀረቡት በፍርድ አደባባይም አቆሙት። እሱም መረመረው በላዩም በደል አላገኘበትም።

- ፩. በብዙ ነገር እሺ በጆ ባሰኙት ጊዜ በመግረፊያ ይገርፉት ዘንድ አዘዘ። እሱ ራሱ **መድኃኒታችን** በነቢዩ **በኢሳይያስ** እንደበት እኔ አልክድም አልከራከርምም። ጀርባዬን ለግር ፋት ፊቴን ለጥፊ ሰጠሁ። ከርኩስም ምራቅ ፊቴን አልመለስኩም ያለውን ይፈጽም ዘንድ።
- ፪. ይሁዳም አይሁድ **በእግዚአብሔር ልጅ** ላይ ይህን ሁሉ በደል እንደፈጸሙበት በአየ ጊዜ ታላቅ ፍርሐት ፈራ ድንጋጌም ያዘው። ወደ ሊቀ ካህናቱ ሂዶ ጸድቅ ሰው ስለአስገደልኩ ንጹሕ ደም ስለአስፈሰስኩ ተጸጽቻለሁ አለ።
- ፫. ሁሉም ከአንተ ጋር ምን አለን ትላንትና አንተ በሠላሳ ብር ለእኛ እንደሸጥክልን እወቅ አሉት።
- ፬. ይህን በተናገሩ ጊዜ ያን የያዘውን ብር በምኩራብ አፈሰሰ። ሂዶም ገመድ አንስቶ ታንቆ ሞተ።
- ፭. የሙዳየ ምጽዋትን ገንዘብ የሰረቅህ ይሁዳ አንተ ስስታም ነህ። እናትህን ያገባህ አንተ ርኩስ ነህ። መምህርህን የሸጥከው አንተ ርጉም ነህ። አባትህን የሰለብክ ታንቀህ የሞትክ ጥፋ ነህ። ስለ አንተ ጠዋት ይፈጠራሉ ከእነሱ አንዱ አይኖርም ተብሏልና።
- ፮. መዓልትም የተባለች ሐዋርያት የተፈጠሩባት **ወንጌል** ናት። ከእነርሱ አንዱ አይኖርም ያለው ቃየልንና ዔሳውን የተከተላቸው ይሁዳ ነው።
- ፯. ቃየል አቤልን ለመግደል ዔሳውም **ያዕቆብን** ለመግደል ጨካኝ እንደሆነ ይሁዳም **ከርስቶስን** ለመግደል ጨካኝ ነው።
- ፰. ቃየል የወንድሙን ሚስት ቀማኛ እንደሆነ ዔሳውም የወንድሙን ማዕድ ቀማኛ እንደሆነ ይሁዳም የዓመፅን ብር ቀማኛ ነውና።
- ፱. ዔሳውን አንነቅፈውም የሚሉም አሉ። **ኢዮብና** ሐዋርያው **ማትያስ** ከእነርሱ ተገኝተዋልና። እኛ ግን **እግዚአብሔር** ማንን ይወዳል ማንን ይጠላል እንላለን። **ለርብቃ** **ያዕቆብን** ወደድኩ ዔሳውን ጠላሁ ብሏታልና።

- ፲፮. ከእርሱ ስለሚወጡ ጸድቃን ልጆቹ እንደሆነ እውነት ነው።
- ፲፩. ናኮር የወለደው ጣዖት የሚያመልክ ታራ **አብርሃምን** ወለደው። **ይስሐቅም** ኃጢአተኛ ዔሳውን ወለደው።
- ፲፪. **የዕቆብም** ጣዖት አምላኪ የሆነ አሞፅ ፋሬስ ይሁዳ ከእሱ የተወለዱ ዳንን ወለደው እሱም **የእግዚአብሔር** ፋሲካውን ያደረገ ኢየሱያስን ወለደው።
- ፲፫. ከሃዲ ጎርማኖስ ፊቅጦርንና **ዮሐንስን** ወለዳቸው። ጣዖት አምላኪ የሚሆን የጠራቢ አባትንም ወለደው። የአድማስ ድንጋይ የተባለ **ዮሴፍም** አባቱ ከሃዲ ነው።
- ፲፬. ብዙ ጸድቃን ከብዙ ኃጥአን እንደወጡ እንደዚሁም ሁሉ ብዙ ኃጥአንም ከብዙ ጸድቃን ቤት ወጡ። ስለዚህ ነገር ምን አለበት **እግዚአብሔር** የወደደውን ይሰራልና።
- ፲፭. **የመድኃኔ ዓለም** ይቅርታው ቸርነቱ **የመባዓ ጽዮን** ልመናው ለዘለዓለም ከሁላችን ጋር ይሁን አሜን።

ምዕራፍ ፩

- ፩. **በወንጌል እንደተነገረ የመድኃኒታችንን የመከራውን ነገር** ወደመናገር እንመለስ። ጲላጦስም የዚህ ሰው በደሉ ምንድን ነው። በእሱ ላይ በሚሞትበት ገንዘብ በደል አላገኘሁበትም አላቸው።
- ፪. የካህናቱ አለቆችም ቃላቸው በረታ ስቀለው ይሞት ዘንድ ይገባዋል ራሱን **የእግዚአብሔር ልጅ** አድርጓልና።
- ፫. ይህን በተናገሩት ጊዜ ጲላጦስ ተቀብሎ በፊታቸው እጁን ታጥቦ ከዚህ ጸድቅ ሰው ደም ንጹሕ ነኝ እናንተ ተቀብላችሁ እንደ ሕጋችሁ ፍረዱበት አላቸው።

፩. የእይዉድ ሀዝቦች ሁሉ ደሙ በእኛ ላይ በልጆቻችንም ላይ ይሁን እያሉ ጮኹ።

፪. ከዚህም በኋላ **መድኃኒታችንን** ተቀብለው የእሾህ እክሊል በራሱ ላይ ደፉበት። ልብሱን ገፈው ቀይ ግምጃ አለበሱት።

፫. አራት መቶ ጭፍሮች ልብሱን ለመቶ ለመቶ ከአራት አድርገው ተካፈሉት።

፬. ከዚህ በኋላ ኑ ዕጣ እንጣጣል ለደረሰው ይድረሰው ተባባሉ። ልብሶቹን ለራሳቸው ተካፈሉ። በመካከላቸውም ላይ ዕጣ ተጣጣሉ ብሎ የተናገረው የመጽሐፍ ቃል ይደርስ ይፈፀም ዘንድ።

፭. ጭፍሮች እንዲህ አድርገው **መድኃኒታችንን** መስቀሉን አሸክመው ቀራንዮ ወደሚባል ቦታ ወሰዱት።

፮. በዚያም በአምስት ችንካሮች ችንክረው ሰቀሉት። እነዚህም **ሳዶር፣ አሳዶር፣ ዳናት፣ አዴራ፣ ሮዳስ** ናቸው።

፯. በራሳቸው ፈቃድ እነዚህ አምስቱ የእምነት ሞቶች ለጥምቀት ልጆች ተሰጡ። እነዚህም ጣዖት ማምለክ፣ ሥራይ ማድረግ፣ መሰሰን፣ ነፍስ መግደል፣ ሐሰት መናገር፣ አምስቱ ውሾች ብሎ ምስጢርን የሚያይ **ዮሐንስ** እንደተናገረ።

፲፩. እጄን እግሬን ችነከሩኝ አጥንቶቼንም ሁሉ ቆጠሩ። እነሱ ግን አውቀው ችል አሉኝ ወደሚለው እንመለስ።

፲፪. በዚያን ጊዜ በቀትር ሰዓት ሙሽራዋ ነፍሴ የወደደችህ ሆይ በቀትር ጊዜ ወዴት ትሰማራለህ ወዴትስ ትተኛለህ በሌሎች መንጋ የምቅበዘበዝ እንዳልሆን አለች ብሎ ሰሎሞን እንደተናገረ **መድኃኒታችንን** እንደዚሁ አደረጉበት።

- ፲፫. ሁለት ወንበዴዎችንም አምጥተው አንዱን በቀኙ አንዱን በግራው ከሱ ጋራ ሰቀሉ። የበደሉንም መጽሐፍ በራሱ ላይ አኖሩ።
- ፲፬. ከዚህም በኋላ ይፋጠኑ ጀመሩ። አሸክትን የሚያመጣ አለ ሆምጣጤም የሚያመጣ አለ። ከርቤንም የሚያመጣ አለ ሐሞትንም የሚያመጣ አለ።
- ፲፭. ዘንግንም የሚያመጣ አለ ጦርንም የሚያመጣ አለ ራሱን ይመታው ዘንድ የሚመጣ አለ በጥፊ ይመታው ዘንድም የሚመጣ አለ በፊቱ ምራቅን የሚተፋበት አሉ **ዘርቦሃስ** በጥፊ የመታህ ማነው ራስህን የደበደበህ ማነው ለኛ ተናገር እያሉ በፊቱ የሚንበረከኩ አሉ።
- ፲፮. ዳግመኛም ዛሬ ግን በምንወጋህ ገንዘብ **አብርሃም** ሳይፈጠር እኔ አለሁ ያልህ።
- ፲፯. ዛሬ ግን በምንወጋህ ገንዘብ ይህን ቤተ መቅደስ አፍርሱት በሦስተኛው ቀን አነሳዋለሁ የምትል ሆይ ዛሬ ግን በምንወጋህ ገንዘብ **ሥጋኔን** የበላ **ደሞንንም** የጠጣ ለዘለዓለሙ አይሞትም ያልህ ሆይ ይሉታል።
- ፲፰. **መድኃኒታችንም** ይህን ሁሉ እየሰማ ዝም አለ ። ይህን ሁሉ በሳይ ሳይ ሲያደርጉበት አንድ ቃል አልመለሰም።
- ፲፱. እኔ እንደደንቆሮ የማይሰማ አፋንም እንደማይከፍት ድዳ ፈጽሞም እንደማይሰማ ሰው ሆንኩ በአንደበቱ መናገር እንደማይችል ዝም አልሁ። ራሴንም ዝቅ አደረግሁ ለበጎ ነገርም ዝም አልሁ ያለው **የዳዊት** ቃል ይፈጸም ዘንድ።
- ፳. ስለዚህ ነገር **ኢሳይያስ** እሱስ በመከራው አፋን አልከፈተም እንደ በግም ሊታረድ መጣ በግ በሚሸልተው ፊት እንደማይናገር በመከራው ምንም አልተናገረም አለ።
- ፳፩. ይህ በግ **የሂኖክ** ራእይ ነው። ይህ በግ የነቢዩ **የዳንኤል** ትንቢት ነው። ይህ በግ **የሳሙኤል** መሥዋዕት ነው። ይህ በግ **የአብርሃም** መሥዋዕት ነው። ይህ በግ ቀንዱ በነጭ አረግ የተያዘ **የይስሐቅ** መሥዋዕቱና ቤዛው ነው።

፳፪. ይህ በግ ደሙ የሰቀሉትን የሚከላቸው ነው አረዱት አልበሉትም። አዩት አላመኑበትም።

፳፫. የወለደችው ማርያምም በመስቀሉ አንፃር ቁማ ትጮሃለች። በምድር ላይ አባት የሌለህ ልጄ ልጄ። የታሰርክ የተቸነከርክ ልጄ ልጄ።

፳፬. ልጄ የማንን ገንዘብ ቀማህ። ልጄ የማንን ሹመት ቀማህ። አሸናፊ ልጄ ማን ያዘህ። ልጄ ኃጢአትህ በደልህ ምንድ ነው።

፳፭. ጉተናህ የተደመደመ ልጄ የእሾህ አክሊል አቀዳጁህን የቆፋዝ ወርቅ ራስህ በብትር ይደበደባልን።

፳፮. አበባ የመሰሉት ፊቶችህ ጥፊውን ቻሉትን። የለሰለሱ መዳፎችህ የብረቱን ችንካር ታገሱትን። እንደ ባሪያ በጀርባህ ግርፋቱን በእግሮችህም ችንካሮችን ቻልክን ።

፳፯. ልጄ ልጄ አንተ የሞትህን መስቀል ተሸከምክ ሆዴ ተቃጠለች አንጀቴም እንደ እሳት ነደደ።

፳፰. ልጄ ነገርከኝ በኩሬ መለስክልኝ የማህፀኔ ፍሬ ተናገርከኝ አንተን ካላዳንኩህ የግብጽን አገሮች ለምን ሄድኩ አንተን ካላዳንኩህ በደብረ ቁስቋምስ ውስጥ ለምን አደርኩ እያለች ታለቅሳለች።

፳፱. እመቤታችን ይህን በተናገረች ጊዜ የልቅሶዋ ጩኸት በሰማይ ተሰማ። የልቅሶዋም ጩኸት እስከ ዓለም ዳርቻ ደረሰ።

፴. ያንጊዜ ሰማይ ተነዋወፀ ምድርም ተንቀጠቀጠች ከዋክብትም ወደቁ የፀሐይ ብርሃን ጨለመ። ጨረቃ ደም ሆነ ከቀትር እስከ ዘጠኝ ሰዓት ዓለም ጨለማ ሆነ።

- ፴፩. ስለዚህም እጅ ሁሉ ይደክማል ነፍስ ሁሉ ትደነግጣለች ሊቃውንት ሁሉ ይታወካሉ እንደምትወልድ ሴትም ሕግም ይይዛቸዋል። በቀኝና በግራዋ መቅሠፍትንና መዓትን የተሞላች ሆና ዓለምን ታጠፋ ዘንድ ኃጥአንንም ትፈጽማቸው ዘንድ እነሆ ምህረትን የተመላች **የእግዚአብሔር** ቀን ትመጣለች እንግዲህ ወዲህ ከዋክበት አይበሩም ዓለምም አያይም ፀሐይም ወጥታ ትጠፋለች ጨረቃ አይበራም ብሎ **ኢሳይያስ** የተናገረው እነሆ ደረሰ ተፈጸመ።
- ፴፪. እንደዚሁም ሁሉ **ኢየሱልም** እነሆ ክፋታቸው በዛ ደረሰ በጦር አንደበትም ተቃጠሉ።
- ፴፫. ፀሐይም ጨረቃም ይጨልማሉ የከዋክብትም ብርሃናቸው ይጠፋል። **እግዚአብሔርም** በጽዮን ይጮሃል ከኢየሩሳሌምም ቃሉን ይሰጣል። ሰማይና ምድር ይነዋወጣሉ ብሎ የተናገረው ደረሰ።
- ፴፬. አይሁድም የዚህን የቃል ምልክት እያዩ ልቦናቸውን ወደ ሃይማኖት ሊመልሱ አልወደዱም። በግብጽ ምድር አባቶቻቸውን ያስተማረ። የፈርዖንን ልብ ያጸና የግብር አባታቸው ዲያብሎስ አድሮባቸዋልና።
- ፴፭. ወገኖቻቸውን እስኪያጡ ድረስ በእነሱ ላይ የወረደ አሥሩን መቅሠፍት እያየ እሱ አልተመለሰምና ስሙ ፊልስጣ የተባለ የጠላትን ፍለጋ የተከተሉ አይሁድ ናቸው። **የመድኃኔ ዓለም** ይቅርታው ቸርነቱ ለአገልጋዮቹ የነፍስና የሥጋ መድኃኒት ይሁናቸው ለዓለመ ዓለም አሜን።

ድርሳን መድኃኔ ዓለም ዘረቡዕ ምዕራፍ ፯

- ፩. አንድ አምላክ በሚሆን በአብ በወልድ በመንፈስ ቅዱስ ስም አምላክ ነገራችንን እንፈጽም ዘንድ እንመለስ ፀሐይ በሰማይ ዙሪያ በተገለጸ ጊዜ ።

አባ መብዓ ጽዮን ነፍሳትን ከሲኦል እንዳወጡ

፲፩. ሁለተኛም ሐምሌ 5 ቀን በመንፈቀ ሌሊት ለዓርብ አጥቢያ ለአባታችን **ለመባዓ ጽዮን** ሐዋርያት ታዩት ሰላምታንም ሰጡት **ቅዱስ ጴጥሮስም ቀርባንን** ሰጠው ብዙዎች ጸድቃንና ሰማዕታትም ዘወትር ይጎበኙታል ስማቸውን ብንጠራ ነገር ይበዛል ብለን ተዉን። **የመድኃኔ ዓለም** ቸርነት **የመባዓ ጽዮን** ረድኤት ከሁላችን ጋር ይሁን እስከ ዘለዓለም ድረስ አሜን።

ዘሠሉስ ምዕራፍ ፩

፩. **አንድ አምላክ በሚሆን በአብ በወልድ በመንፈስ ቅዱስ ስም** አምነን ከዚህም በኋላ ክብር ምሥጋና ይግባውና **የመድኃኔ ዓለምን** በዓላቶች ከትስብእቱ ጀምሮ እስከ ዕርገቱ ድረስ እንደ እሑድ ሰንበት አድርጎ ያከብር ዘንድ ጀመረ። ከሁሉም ይልቅ ክብር ይግባውና **የመድኃኔ ዓለምን** ምሥጋና እንደ ነጎድጓድ አድርጎ ያበዛል።

፪. ሁለተኛም ያለማስታጎል **በእመቤታችን በማርያም በዓል** እንዲሁ ያከብራል ለሌሎች ሰዎችም ይመክራል። **የጌታን** በዓላቶች **ከመላእክትና ከጸድቃን ከቅዱሳንም** በዓላቶች ጋራ አታስተካክሉ **መላእክትን** የፈጠራቸው እሱ ነው **ቅዱሳንንም** ያከበራቸው እሱ ነውና ይላቸዋል።

፫. በየወሩም **በጌታ** በዓላቶችና **በእመቤታችን** በዓላቶችም የእሱ ከሆኑት ጋራ ማኅበርን አደረገ።

፬. የተሰበሰቡትንም ማህበርተኞች **የመድኃኔ ዓለምና የእናቱ የድንግል ማርያምን** ፈንታ ጨምረን አንብላ አንጠጣ ቸግር ላለባቸው ለነዳያንና ለምስኪናን እንስጥ ለብቻችንም አናድርግ በስማቸውም ከሰጠን በኋላ እንበላለን እንጠጣለን።

፭. ደግሞም ለማህበርተኞቹ እንዲህ አላቸው እኔ ግን የማህበሩን ግማሽ እንስጥ ዘንድ በወደድሁ ነበር መታገሥ አይቻለንም እንጂ ነገር ግን ከሦስት እጅ አንዱ እጅ ይበቃቸዋል።

- ፩. የተሰበሰቡትም ሁሉ እሺ እንዳልከው ይሁን አሉ። በጌታ በዓላቶችም ሁሉ የቡራኬ ጸሎትን ያስቀድማል።
- ፪. ከዚህም በኋላ ማዕድን ከሦስት ይከፍላል ለነዳያንና ለምስኪናን ለወንዶችና ለሴቶች ለሽማግሌዎችና ለሕፃናት ለባልቴቶችና እናት አባት ለሞቱባቸው ይሰጣል።
- ፫. ከአበላቸውና ከአጠጣቸው በኋላ ፈጽመው ያመሰግናሉ እናመሰግነው ዘንድ ለፈጠረን በሰማይ ላለ **ለእግዚአብሔር** ምሥጋና ይገባዋል ይላሉ።
- ፬. ከዚህም በኋላ ለማኅበርተኞቹ ማዕድን ይሠራል **በእመቤታችን** በልደቷ በዓላቶችም ካህናትን ዲያቆናትን ጠርቶ በዓሏን ያከብራል እነሱንም አስቀምጦ በመካከላቸው ይፋጠናል። ብዙዎች ቅዱሳንም **እመቤታችን** ከሱ ጋራ ስትመላለስ አየናት አሉ።
- ፭. ከዚህም በኋላ **እመቤታችን** የክብር ኮከብ **ቅዱስ ጊዮርጊስን** ጠርታ ሒድና በሰማይም በምድርም በዋሻም ያሉትን ቅዱሳን ንገራቸው ለተወለድኩባት ለመታሰቢያዬ በዓል ከወዳጄ **ከመባዓ ጽዮን** ቤት ይሰብሰቡ። እኔና ልጄም ከዚያ በዓል እናደርጋለን አለችው።
- ፮. በዚያን ጊዜም **ቅዱስ ጊዮርጊስ** በፈረሱ ተጭኖ እንዳዘዘችው አደረገ **ቅዱሳንም** ከተሰበሰቡበት ዘንድ **መድኃኔዓለም** ወረደ። ከዚያ ቦታም ታላቅ ማስፈራት ሆነ።
- ፯. ሰብዓ ካህናትም ዙሪያውን እየዞሩ በወርቅ ማዕጠንት ያጥናሉ። የተሰበሰቡትንም ሕዝቦች ቁጥራቸውን ያለሱ **ያለመድኃኔ ዓለም** የሚያውቅ የለም።
- ፲. የመለኮት ምስጢር ሥርዓትም ተሠራ ለተሰበሰቡት ሰዎችም ተሰጣቸው ታላቅ ደስታም ሆነ። በዓሉም ከአለፈ በኋላ ሦስት መዓልትና ሦስት ሌሊት ተቀመጠ።

- ፲፩. ሁለተኛም አንድ በቅድስና የተሸለመ በእመቤታችን በልደቷ ቀን ወደ ቤተ ማርያም ስሔድ ከአንድ ሰው ጋራ ተገናኘው። ያለፈቃዴም አስገደደኝ ወደቤቱም ወሰደኝ ከዚያውም አደርሁ።
- ፲፪. መንፈቀ ሌሊትም በሆነ ጊዜ ሰፊ የሆነች በንጽሕናም የተሸለሙ ቅዱሳን በውስጧ የሞሉባት ሀገርን አየሁ እኔም ከነሱ ጋራ ቆምሁ።
- ፲፫. የዚያን ጊዜም ሰማይ ተከፈተ እንደ ፀሐይ ብሩህ የሆነ ደመናም ወረደ ከደመናውም ውስጥ የሚያስፈራና ብርሃንን የተጎናፀፈ ሕፃን ወጣ።
- ፲፬. ይህ መባዓ ጽዮንም ዘለለ ሕፃኑንም ተቀበለው አንገት ላንገትም ተቃቅፈው ተሳሳሙ። ይህንን ነገር ያዩ ቅዱሳንም አደነቁ ይህን ያህል ጸጋ ስለምን ነገር ተሰጠው ተባባሉ።
- ፲፭. የእመቤታችን የልደቷን በዓል ስለሚያደርግ ነው ያሉ አሉ፤ የመድኃኔ ዓለምን የሞቱን መታሰቢያ ስለሚያደርግ ነው እሱም ወደደለት ያሉም አሉ። ይህንንም አይቼ ወደአንተ ስለአልመጣሁ አዘንሁ ብሎ ነገረው።
- ፲፮. አባታችን መባዓ ጽዮንም ይህን ሰምቶ ተደሰተ በዓል ማድረግንም አበዛ። ስለ እመቤታችን ስለልደቷ በዓል ገናንነት በየወሩ ያከብራል በየአሥራ ስድስት ቀንም ስለዕርገቷ በዓል ገናንነት ያከብራል። እንደ እመቤታችንም በዓላት በጁ ዘወትር ብዙ ተአምራት ያደርጋል።
- ፳. ዘወትርም ተመልከተኝ አታሳፍረኝ እያለ ይጸልያል በጭካኔ ልብም መድኃኔ ዓለምን ያገለግለው ዘንድ ሥጋውን ያደክም ጀመረ። በእጁም ለጎኑና ለወገቡ መውጊያን አበጀ እንደዚህም አደረገ በጾም ቀኖችም ሰው እንዳያውቅበት በልብሱ ውስጥ ማቅን ይለብስና በየሦስት ቀንም የበረሃ ፍሬን ይበላል።
- ፳፩. በባሕርም ውስጥ ያድራል ከድካሙም ብዛት የተነሣ ሥጋው ጠወለገ።

- ፳፪. ከእሱ ጋራ ከነበሩትም አንዱ ወደባሕር በምትወርድ ጊዜ በፊትህ ምን ታያለህ ብሎ ጠየቀው በፊቴም በእናንተ ፊትም ምንም አላይም አለው **መድኃኔ ዓለምንም** አመስገነው።
- ፳፫. ነገር ግን ከቤቴ በምወጣ ጊዜ ብሩህ ኮከብ እስከ ባሕሩ ድረስ ሲመራኝ አየዋለሁ አላቸው።
- ፳፬. ቅዱሳንም ሁሉ ድንቅ ሥራን ከሚሠራ **ከእግዚአብሔር** ጸጋ የተነሳ አደነቁ።
- ፳፭. በባሕርም ውስጥ ሳሉ ሰይጣን በጨለማው ውስጥ እንደ ዘንዶ እየጮኻ መጣ ጨኸቱም በማይታወቅ መዓቱ አስደነገጣቸው። አባታችን **መባዓ ጽዮንም በጌታችን በመድኃኔ ዓለም** ኃይል ጽኑ አለ በትእምርተ መስቀልም በላዩ ባረከ።
- ፳፮. ቀንድ ያለው ኅብሩ እንደ አንበሳ ቀይ የሆነ በግ በታላቅ ማስፈራት ከሰማይ ወረደ። በጻድቁ ፊትም ቆመ ወዲያና ወዲህም ተመላለሰ። ከማስፈራቱም የተነሣ ያ ሰይጣን ጠፋ።
- ፳፯. ከሰማይ ለወረደ አገልጋዮቹንም በጎ ነገርን ከሚጠላ ከሰይጣን ፀብ በቅጽበት ለአዳናቸው ለሕይወት በግ ክብር ምሥጋና ይግባው እኛንም እንደነሱ ያድነን አሜን።

ምዕራፍ ፯

- ፩. **ዳግመኛም የአባታችንን የመባዓ ጽዮንን** ደግነቱን እንነግራችኋለን። ብቻዬን ከቆምሁበት እንደ ሽቱ መዓዛ ሽታው በጎ የሆነ የሕይወት መዓዛ ወደኔ መጣ አለ። ብመለከትም ብቻዬን ነኝ በኔ ላይም ምን እንደሆነ አሰብሁ ።
- ፪. ወደ ቅዱሳንም ሄድሁ **እግዚአብሔር** አላይቷቸው እንደሆነ ይነግሩኝ ዘንድ ደርሼም በኔ ላይ የሆነውን ሁሉ ነገርኳቸው ሰምተው ከስጦታውም የተነሣ አደነቁ።

- ፫. የይቅርታ **አምላክንም** አመሰግኑት አንተም **ብዑሶ** ነህ **ምስጉንም** ነህ አሉኝ።
- ፬. ይህ የመዓዛህ ሽታም **መድኃኒ** **ዓለም** ነው ወደመረጣቸውም ሰዎች በመጣ ጊዜ ልማዱ እንደዚህ ነው አስቀድሞ ከመዓዛው ያጠግባቸዋል ከዚህም በኋላ ይታያቸዋል አንተም ታየው ዘንድ አለህና ለማየት ተዘጋጅ።
- ፭. ከዛሬ ጀምሮ በሽተተህ ጊዜ ስገድለት ወደአንተም እንደደረሰ ዕወቅ አሉት።
- ፮. ይህን ሰምቶ ደነገጠ እኔ ኃጢአተኛው ምን እለዋለሁ እሱ እንደወደደ ያዘጋጀኝ እንጂ እነዚህ ቅዱሳንም አሜን እውነት ይሁን አሉ።
- ፯. ከዚህም በኋላ ትንሽ ቀን ተቀመጠ የመዓዛውም ሽታ ከሱ አልተወገደም።
- ፰. ከዕለታትም በአንድ ቀን **ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ** በተወለደበት ታኅሣሥ ሃያ ዘጠኝ ቀን በዓሉን ለማክበር ከቤቱ በወጣ ጊዜ የዚያን ጊዜ የጨረቃ ብርሃን ነበረ ወደ ሰማይ አንጋጦ ወደ **እግዚአብሔር** ጸለየ።
- ፱. በዚያን ጊዜ የሰማይ በር ተከፍቶ አየ እንደ መብረቅ ያለ በትክክል ወረደ ወደኔም ቀርቦ ሕፃን ሆነ በአጠገቤም ተቀመጠ አንገቴንም አቀፈኝ።
- ፲. በዚያን ጊዜ ፍርሃትና መንቀጥቀጥ ያዘኝ እንደ ሰምም ቀለጥሁ እንዲህም ሲል መለሰልኝ ዛሬ የተወለድሁ **የማርያም ልጅ** እኔ **መድኃኒ** **ዓለም** ነኝ አትፍራ አለኝ።
- ፲፩. ይህንንም ብሎ አፌን ሳመኝ ከጣዕሙም ብዛት የተነሣ አፌን አጣፈጠው ምንም አላወቅሁም ልቤን አሳጥቶኛልና ለአንድ ሰዓትም በልብሴ ቋጠርሁት።

- ፲፪. ከኔ ላይም ሊነሣ በወደደ ጊዜ **ጌታዬ** ሳልጠግብህ ልትሄድ ነውን አልኩት። በዚያን ጊዜ ምራቁን ከራሴ ላይ እንትፍ አለ ንሳ ተስፋ ይሁንህ ተረጋጋበትም እኔም አልተውህም ዘወትር ከአንተ ጋር እሆናለሁ አለኝ። ይህንንም ብሎ ወደ ሰማይ ዐረገ።
- ፲፫. እኔም የከበረ ምራቁ ያረፈበትን ልብስ ይገፍ ቀረሁ **ሥጋውን ደሙን** ባልተቀበልሁ ጊዜ እሱን እልሳለሁ እሱም እንደቀረባን ይሆንልኛል።
- ፲፬. ከዕለታትም በአንድ ቀን አንድ ሰው ወደኔ መጥቶ ልብስህን አውሰኝ አለኝ። እኔም በላዩ ያለውን ረስቼ አዋስኩት።
- ፲፭. በዚያን ጊዜ ከሩቅ አንድ መነኩሴ ወደኔ መጣ ስለአንተም የሚያስደንቅ ነገርን አየሁ አለኝ ምንድን ነው አልኩት። መልኩ ያማረ አንድ ጎልማሳ ወደኔ መጣ።
- ፲፮. ከራሴም በላይ ተቀመጠ እንዲህም እያለ ተነጋገረኝ እኔን ስማኝ ወደ **መዛኝ ጽዮን** መጣሁ። በላዩም ታቀፍሁ ምራቁንም በሱ ልብስ ጨመርሁ ይህንንም ልብስ ለሌላ ሰው አዋስ አለኝ። አንተ ማነህ አልኩት። የምልህን ንገር እንጂ እሱ ያውቀኛል አለኝ አለው።
- ፲፯. አባታችን **መባዓ ጽዮንም** ይህን ሰምቶ በግንባሩ ወደቀ መራራ ልቅሶንም አለቀሰ።
- ፲፰. ወደ **ቤተ ማርያምም** ሔደ **መንፈስ ቅዱስ** ካደረበት ከአባ **ጢሞፕ** ዘንድ ደረሰ እሱ ንስሐ አባቱ ነውና።
- ፲፱. አባቴ በኔ ላይ የሆነውን ስማ አለው የሆነውንም ሁሉ ነገረው። **አባ ጢሞፕም** ሰምቶ ደስ አለው በእውነት አንተ ልጄ ነህ አንዱ የማርያም **ልጅ** የወደደህ ስለዚህ ነገር አትዘን ስለቸርነቱ ይህን ገልጸልህልና ቢቀየምህስ በስውር በፈረደብህ ነበር አለው።
- ፳. ረስቼ ያንን ልብስ ስለአዋስኩ ንስሐ ሰጠኝ አለው። እሱም እንደሚገባው ንስሐ ሰጠው።

- ፳፩. መድኃኔ ዓለም የታቀፈበትን ምራቁንም የጨመረበትን ይህን ልብስ ፈጽመህ አትጠብ ተጠንቅቀህ በንጽሕና ልብስው የማርያም ልጅ ከአፉ የወጣው ልብስ የሆነህ ምንኛ ያምርብህ አለው።
- ፳፪. እነዚህም ቅዱሳን የእግዚአብሔርን ታላቅነት ተነጋገሩ አባ ጢሞፕስ ለአባታችን ለመባዓ ጽዮን ስማኝ ልንገርህ አለው። ከቀኑ በሦስት ሰዓት ከቤተ ክርስቲያን በምሥራቅ በኩል ስሔድ መድኃኔ ዓለምም ከእናቱ ጋራ ደም ግባታቸው እያበራ አገኘሁት።
- ፳፫. በዚህን ሰዓት ደነገጥሁ ሰላም ለእናንተ ይሁን አልኳቸው የመድኃኔ ዓለም ቸርነት በአንተ ላይ ይሁን አሉኝ። እናንተ እነማን ናችሁ ለማየት አስፈራችሁኝ አልኳቸው።
- ፳፬. እመቤታችን መለሰችልኝ እንዲህም አለችኝ እኔ በወንዝ ዳር የምገኝ የሱፍ አበባ ነኝ አለችኝ። እሱም የገሊላው መድኃኔ ዓለም ነኝ አለኝ። ሰምቼም ከእግራቸው በታች ሰገድኩ።
- ፳፭. እናቱም መለሰችልኝ አፌንም ሳመችኝ። ሕፃኑም ይዞ አፌን ሳመኝ ጢሞፕስ ከህነትህ የተወደደ ነው እያለ ከዚያም ከኔ ተሰወሩ አለው።
- ፳፮. አባታችንም ይህን ከመዓርና ከሶከር የሚጥም ነገር ሰምቶ ስም አጠራሩ ካማረ ምግባሩ ከተወደደ ከጢሞፕስ ጋራ የመድኃኔ ዓለም የዋህነቱን የመንፈሳዊት መርከብ የእመቤታችን ቸርነቷን አደነቀ።
- ፳፯. ከዚህም በኋላ አባታችን መባዓ ጽዮን ከአባ ጢሞፕስ ተባርኮ ወደ ሀገሩ ገባ። ከጊዜ በኋላ ለአንድ ትሑት ዲያቆን ትጠብቅ ዘንድ ትችል እንደሆነ ምስጢር ልንገርህ አለው። እሱም እሺ አለው በሕይወት ዘመኔ ሳለሁ እንዳትናገር በጴጥሮስና በጳውሎስ ሥልጣን ትታሰራለህን? ከሞትኩ በኋላ ግን የወደድከውን አድርግ አለው።

፳፰. አባቴ እኚ በል አለው። ከዕለታትም በአንድ ቀን ከቀኑ በሦስት ሰዓት እየጸለይሁ ሳለ **የጌታየ የመድኃኔ ዓለምን** የሞቱን መከራና **የእናቱን የድንግል ማርያምን** ልቅሶ እስቤ አለቀስሁ።

፳፱. **እመቤቴ** ሆይ በዚች ሰዓት የምትወጃው የአንድ ልጅሽ ስቅለቱንና መራቆቱን መገረፉን መቸንከሩንም አይተሽ እንደምን ተንገላታሽ /ተፍገመገምሽ/ ያለወንድምና ያለ እህት እሱ ለአንቺ አንድ ነውና።

፴. **እመቤቴ** ሆይ በዚያች ሰዓት ነፍሱ ከሥጋው ተለይታ ሳትወጣ የምትወጅው መድኃኒን የተሰቀለበትን ግንድ ይገፍ እኖር ዘንድ ተመኘሁ እንደዚህ ሳለቅስም በቀኚ በኩል ብርሃን በራ።

፴፩. በዚያን ሰዓት **እመቤታችን ማርያምን** አየኋት እንዲህ ስትልም መለሰችልኝ **መባዓ ጽዮን** ሆይ ለምን ታለቅሳለህ እኔስ የልጄን የወዳጄን መራቆቱን መገረፉን መቸንከሩን ተሰቅሎ መሞቱን አይቼ አለቀስኩ።

፴፪. አንተ ግን ሳታይ ታለቅሳለህ ይህንንም ባለችኝ ጊዜ ከሷ ጋራ አለቀስኩ ልቅሶንም ከጨረስን በኋላ ነፍሴን ለሷ አደራ ሰጠሁ እንባዬንም በልብስዋ ጠርጋ ከኔ ተሰወረች ልመናዋ ክብሯ የልጅዋ የወዳጅዋ ቸርነት ከኛ ጋር ይሁን አሜን።

ዘረቡዕ ምዕራፍ ፳

፩. አንድ አምላክ በሚሆን በአብ በወልድ በመንፈስ ቅዱስ ስም **አምነን ዳግመኛም** በሦስት ሰዓት በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ቁሞ ሳለ እንዲህ ብሎ ጸለየ። **ጌታየ አምላኪየ ኢየሱስ ክርስቶስ** ሆይ አንተ ለሚጠሩህ ቅርብ ነህ እለምንሃለሁ እማልድሃለሁም። በእጄ ስለተባረኩ ለቃሌም ስለሚታዘዙ ጳድቅ መሥዋ ኃጢአቴን ሳያውቁ በኔ ስለተማፀኑ ኃጢአታቸውን ይቅር ትላቸው በአንተ ዘንድ ከእናትህ **ከድንግል ማርያም** በቀር ንጹሕ የለምና አንተ ይቅር ባይ ስለሆንክ።